

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

VITA BEATISSIMI GERMANI PARISIENSIS EPISCOPI, ex ea qua est per Fortunatum Pictauorum episcopum. Migravit ex hac vita anno Domini 578. numeraturque decimus nonus eius sedis episcopus.

28. Maij.
Patria & parentes.

Mater grauidam cum vult, nec potest, extinguere.

Item auia.

Beatissimus Germanus Parisiorum Pontifex in territorio Augustodunensi patre Eleutherio, matre verò Eusebia honestis honoratissime procreatus parentibus, ante quàm lucè aspiceret hanc dubia futuræ sanctitatis signa in vtero materno dedit. Cùm enim eius genitrix ab edito partu, breui post tempore hoc foetu se grauidam sentiret, muliebri mota pudore, nitebatur ante partum infantem extinguere. Et accepta potione, vt abortiuum proijceret, cùm venena lædere non valerent, accedens in ventrem pondere sui corporis praefocantem eum conabatur. Hac pugna inter mulierem & viscera durante aliquamdiu, renitebatur parvulus certabatq; cum matre, vt eam à tanto crimine preseruaret. Itaque expleto partus tempore puer procreatus incolumis, matremque simul innocens reddidit. Hoc autem matris certamine scelerata deuicta mox aliud ab auia in eum excitatum fuit. Vt enim vetula auaritiæ peste turpiter infecta, incredibilem habendi sicim illius hereditate persequi perque nefas explere posset, nefaria secum conuulsa de adolescentis nece tractare coepit. Nec mirum, cæca cupidine inflammata potionem in nepotillam condidit, vinumque in alteram potione miscuit, ut redenti à scholis Germanum cum Stratidio propinquo, illi vinum, huic verò alicuius medicum propinet. Sed ministra per ignorantiam

Sancto Germano, venenum verò dat Strati-
o: & dum in fonti præparatur interitus, auctor
dit in laqueum.

Hoc igitur modo secundò iam dæmonis fraude
Paulò deinde securiùs in pietatis studio ver-
ei concessum est. Prorsus vt ætatis suæ quinto-
anno, dignus habitus sit qui à beato Agrip-
Diaconus institueretur: & sequenti deinde
anno presbyter consecraretur. Hac sacri mune-
ratione decoratus tam egregium virtutum de-
splendit splendorem, vt paulò post à venerabili
Nectario ad Abbatis officium in S. Sym-
oniani monasterio assumeretur. Ibi verò præter
tas virtutes studiose admodum benignè faciendi
disciplinam exercuit: adeò vt nec panem quidem
sustentationi necessarium reseruaret, sed
cum reliquis rebus pauperibus distribueret.
res cum fratrum animos in eum concitaret,
in cellulam se abdens lachrymis ibidem dolo-
suum lenire cupiebat: & ecce dum murmur
eum quietem eius perturbat, & ille precibus ad-
minum confugit, Anna quædam matrona nobi-
lena omni annona carpenti mittit vehicula:
monachi viso miraculo terrentur. Episco-
aurem bonis eius operibus inflammatus in cu-
llam eum detrusit: cui diuino nutu ergastulum:
atum fuit, sed is pedem efferre noluit, nisi sup-
episcopalis daretur benedictio.

Dehinc crebris adeo miraculis inclarescere cœ-
vt dæmonia passim eum prædicarent, & ipsa
iura legesque à Deo præfixæ illius virtuti
cerentur. Fugabat morbos, languores pellebat
vltimum vitæ discrimen adductos precibus
sanitati restituebat. Nec mirum sanè, vt potè
qui

Fit Diaconus inde Presbyter.

Item Abbas,

Eius Eleemosynæ.

Crebra eius miracula.

¶

qui

*Cognoscit
diuinitus se
episcopum
futurum.*

*Eximia eius
benignitas
ad pauperes.*

*Moritur fe-
licissime.*

qui angelica quadam mentis puritate vigeat, & intimo amoris vinculo totus per cōtemplationem Deo coniunctus erat. Hinc ante annos fere quatuor quàm episcopi dignitatem capere dūno in somnis oraculo admonitus ad Parisiorum tēturam vocari intellexit. Indē precibus vigiliisque præcipuē benignē faciendi studio viam ad eum gradum muniuit quotidie. Postquā verō ad illud honoris fastigiū euectus fuit, virtutes quas antē multō mente parturierat aperto sinu plene effundere cœpit. Quicquid vel res ecclesie vel populi oblatio vel regis deniq; munificentia illi conferebat id totum larga manu pauperibus erogabat, tantaque vigilantia omnium inopiā consulebat, vt cunctis graui paupertatis onere antistitis sui beneficio releuatos se gauderent. Nec miras inter im amaram saluti consulebat quippe, vt eas ex eceno pccatorum extraheret corpora quouis morbi genere vexata vel precibus vel crucis signo curabat. Tanta quoq; in demones potestatem obrinebat, vt venientem passim formidarent, atque ex ipsis corporibus quæ obsidebant, deprecarentur vt eiectos latrem liceret per sylvarum folitudinem miseros rare. Fuit præterea tanta miraculorum gloria, vt summi infimique tanquam salutis omnium præsidem, & à supernis demissum sedibus intuerentur. Nos si singula, quæ cum admiranda sanctitatis opinione gessit, miracula prosequi vellemus, vix iusto volumine cuncta cōprehendere possemus. Itaq; plenus dierum & bonorum operum cum cœlitus de suo ad alteram vitam transiit, edocuisse octogenarius læto hilariq; animo è via decessit victorque ad cælos euolauit.

CERT
famij
per Sa
Martij
tesim
Med
raioris
ijdem
Q
Vo
ven
dum
arant, vt
ze vigin
ar, verul
tanz fidei
ze & prud
ntius ciuis
tha vener
miniter
olum mar
mult Barb
nis pacem
tia ac piet
erynij cōs
angelij dati
am demon
ta tempo
spargit fru
lenta ge
us Dei ser
nata mans
sed dum
mbas offer
sanctos co